

حیات

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

شیرہ مساق

بوسه‌ی فرسنگه‌ها به روی ماهت...

شناسنامه نشریه :

سال پنجم / شماره دوازدهم / آبان ماه ۱۴۰۳

صاحب امتیاز: کانون مهدویت تشکل دانشجویی گام دومی‌ها

مدیر مسئول: فاطمه زارعی

سر دبیر: زهرا حقیقت پور

صفحه آرا: نیلوفر زاهدی

هیئت تحریریه: زهرا افشار، زهرا حقیقت پور

فاطمه زارعی، علی رفیعی، مسلم فخاری

نشانی: فارس / شهرستان داراب / خیابان دانشجوی

دانشگاه آزاد اسلامی واحد داراب

شماره تماس روابط عمومی نشریه: ۰۹۱۷۹۷۴۳۷۷۴

فهرست مطالب:

- ۱) زندگینامه حضرت زینب (س)
- ۲) دلیل نامگذاری روز ولادت حضرت زینب (س) به روز پرستار
- ۳) بیانات رهبر معظم انقلاب درباره حضرت زینب (س) و روز پرستار
- ۴) شعر و دلنوشته

زندگینامه حضرت زینب (س)

حضرت زینب (س)، دختر امیرالمومنین (ع) و حضرت زهرا (س) که در سال پنجم یا ششم هجری در مدینه متولد شد. وی همسر عبدالله بن جعفر بود و در واقعه کربلا با دو فرزندش، در کنار برادرش امام حسین (ع) حضور داشتند. فرزندانش، در این جنگ به شهادت رسیدند. با پایان یافتن جنگ، ایشان و دیگر بازماندگان کاروان امام (ع) به اسارت در آمدند و به کوفه و از آنجا به شام برده شدند. خطبه‌های او در کوفه و شام در مجلس یزید معروف است. وی در سال ۶۲ قمری در گذشت.

نسب، ولادت، نام، لقب و کنیه :

زینب دختر امام علی (ع) و حضرت فاطمه (س) است. معروفترین نام وی زینب است که در لغت، به معنای «درخت نیکو منظر» آمده و معنای دیگر آن «زین اب» یعنی «زینت پدر» است. حضرت زینب (س) در پنجم جمادی الاولی در سال پنجم یا ششم هجرت، در مدینه دیده به جهان گشود. بر اساس روایات متعدد، نام گذاری حضرت زینب (س)، توسط پیامبر اسلام (ص) صورت گرفت. گفته شده است که جبرئیل از سوی خداوند این نام را به پیامبر (ص) رسانده است.

وی را به سبب سختی‌های بسیاری که در زندگی دید (درگذشت جدش پیامبر (ص)، درگذشت و سختی‌های مادرش، شهادت پدرش امیرالمؤمنین (ع)، شهادت برادرش امام مجتبی (ع)، فاجعه کربلا و شهادت برادرشان امام حسین (ع) و دو فرزندش و دیگر بستگان و سایر شهدا، و به اسارت رفتن در کوفه و شام، ام المصائب نیز لقب داده‌اند.

همسر و فرزندان :

حضرت زینب (س) در سال ۱۷ ق. با عبدالله فرزند جعفر طیار ازدواج کرد و از وی چهار پسر داشت به نام‌های: علی، عون، عباس، محمد؛ و یک دختر به نام ام کلثوم. عون و محمد در واقعه کربلا به شهادت رسیدند.

علم و سخنوری :

سخنان و خطبه‌های وی در کوفه و همچنین در دربار یزید، که همراه با استدلال به آیات قرآن بود، بیانگر دانش او است. وی احادیثی از حضرت علی (ع) و مادرش حضرت زهرا (س) نقل کرده است.

محمد بن عمرو، عطاء بن سائب، فاطمه بنت الحسین و دیگران از وی حدیث نقل کرده‌اند. حضرت زینب (س) هنگام حضور امیرالمؤمنین (ع) در کوفه برای زنان آنجا تفسیر قرآن ارائه می‌داد.

سخنوری وی برای شنوندگان، یادآور خطبه‌های پدرش، امیرالمؤمنین (ع) بوده است. سخنانش، در کوفه و مجلس یزید و نیز گفتگوهای وی با عبیدالله بن زیاد، بی‌شبهت به خطبه‌های امام علی (ع) و خطبه فدکیه مادرش زهرا (س) نیست.

عبادت حضرت زینب کبری (س) شب‌ها به عبادت می‌پرداخت و در دوران زندگی، هیچ‌گاه تهجد را ترک نکرد. آنچنان به عبادت اشتغال ورزید که ملقب به «عابده آل علی» شد. شب زنده‌داری وی حتی در شب دهم و یازدهم محرم، ترک نشد. ارتباط حضرت زینب (س) با خداوند آنگونه بود که امام حسین (ع) در روز عاشورا هنگام وداع، به خواهرش فرمود:

«یا اختی لا تنسینی فی نافله اللیل»؛ «خواهرم! مرا در نمازهای شب، فراموش نکن.»

دلیل نامگذاری روز ولادت حضرت زینب (س) به روز پرستار

پنجم جمادی الاول، روز ولادت باسعادت بانوی قهرمان کربلا، پرچمدار نهضت پس از شهادت حسین علیه السلام، حضرت زینب کبری (س) است. این روز را، روز پرستار می نامند. علت نامگذاری این روز به نام روز پرستار، این است که حضرت زینب (س)، پرستاری امام زمانش، حضرت زین العابدین علیه السلام و دیگر بیماران و مصیبت زدگان اهل بیت را برعهده داشت. و ضمن این که رسالت مهم نگه داری، و تبلیغ از نهضت حسینی را به خوبی انجام داد، از پرستاری بیمار کربلا نیز با تحمل آن همه سختی ها و ناملایمات، آنی فروگذار نبود و تا آخرین رمق، دین خود را به مکتب و رهبرش ادا کرد. درود بی پایان خداوند بر این بزرگ بانوی اسلام باد.

نکته ای که لازم است به آن اشاره کنیم این است که :
حیف است زینب را پرستار بیمار بخوانند زیرا پرستاری از بیمار یکی از کوچک ترین مسؤولیت های زینب (س) بود، و هر چند پرستاری وظیفه سنگین و ارزشمندی است و پرستار متعهد، باید با صبر و حوصله، تحمل هر نوع ناملایمات برای انجام خدمتش بنماید و چنین کاری از عهده هر کس بر نمی آید ولی با این حال مقام زینب، آن قدر والا و عظیم است که او را، پرستار نهضت و انقلاب حسینی باید بنامیم، زیرا این پرستاری به مراتب مهم تر و سرنوشت سازتر از پرستاری بیمار بود

بَابُ زَيْنَبِ كُبْرَى

بیانات رهبر معظم انقلاب درباره حضرت زینب (س) و پرستاران

در مورد صبر و تحمّل؛ صبری که زینب کبری کرد و تحمّلی که زینب کبری کرد مصیبت‌ها را، اصلاً قابل توصیف نیست. اوّلاً صبر در برابر شهادتها. تقریباً در یک نصفه‌روز یا یک روز ناقص، هجده نفر از عزیزان و نزدیکانش، شهید شدند. که یکی از این جمع، برادر عظیم الشّان او، حجّت خدا، حضرت سیّدالشّهدا (سلام الله علیه) بود؛ جلوی چشمش اینها شهید شدند؛ دو فرزند خودش هم شهید شدند؛ صبر کرد. کوه متلاشی می شود در مقابل یک چنین مصیبتی؛ زینب کبری توانست صبر کند؛ صبر کرد و توانست با قدرت روحی خود، کارهای بعد را انجام بدهد.

اگر بی صبری می کرد، اگر ضجّه میکرد، اگر بی‌تابی نشان میداد، این سخنرانی‌ها، و این حرکت عظیم و مانند اینها را نمیتوانست انجام بدهد؛ پس صبر در برابر شهادتها.

یا حضرت زینب (سلام الله علیها)

سالروز میلاد باسعادت حضرت زینب (س) روز پیرستار گرمی باد

من در ره کربلا زمین گیر شدم / من حلقه به گوشِ عمرِ پیر شدم
من کوشیدم و جنگیدم تا / ام البنی عالم این دین شدم

از آبادِ خبر آمد امروز چه روزیست / روز ازل است، روز شکوهیست
از آبادِ خبر آمده دُر اییها / که امروز سال روز نکوهیست

شاعر: زهرا افشار

از آسمان پرسیدم پرستار کیست؟ گفت: وسیع تر از من است
از کوه پرسیدم پرستار کیست؟ گفت: مقاوم تر از من است
از آینه پرسیدم پرستار کیست؟ گفت: پاک تر از من است
از آب پرسیدم پرستار کیست؟ گفت: زلال تر از من است
از مادر پرسیدم پرستار کیست؟ گفت: مهربانتر از من است
از پیامبر پرسیدم پرستار کیست؟ گفت: از تمام یارانم به من نزدیک تر است
از خودش پرسیدم پرستار کیست؟ گفت: خادم خدا

(مسلم فخاری)

